

DE AVONDBODE.

ABORTIONMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven; Gelden, enz., moeten *franco*
worden ingezonden.

ALCANTARA NIEUWSBLAD

U S E N

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam.....	7.—
en Buitensteden franco.....	8.—

Advertentien.

ZYVEN REGELS of minder.....	f1.75.
Elken regel meer.....	- 25
REGEL voor elke advertentie en herhaling....	35.

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

WAT NU?

« Wat denkt ge van de zaken, wat staat nu te gebeuren? » In den mond van duizenden is die vraag, en eene ligte opwaartsche beweging der schouderen meestal het eenige antwoord. Men hoort ook bij het ochtend- of avondbezoek, in sociëteit en koffijhuis, en op straat, den een den anderen deze vraag doen, als ware het onwillekeurig, ongeveer gelijk der Engelschen *how do you do?*, zonder er antwoord op te verwachten, of zelfs maar te onderstellen, dat de gevraagde iets van de zaken denkt, of denken kan. Zij is ook niet zoo zeer inleiding, als veel eer slechts aanleiding, tot gesprekken over de nieuwsberigten van den dag, waarbij ook wel deze en gene zijne gissingen oppert, die dan meestal falen, even zoo als men de berigten zelve vaak alras door andere gelogenstraft, en niet zelden bij afwisseling op nieuw bevestigt en wederom herroepen ziet, indien men al het geduld heeft gehad van naar eigenlijk gezegde, hetzij dan ware of valsche, *berigten* te wachten, en niet al gaande weg met nog vlugtigere *geruchten* voor lief neemt. De eerlijke dagbladschrijver zal de laatste van de eerste zorgvuldig onderscheiden, ofschoon hij ook voor de waarheid van deze, niet alle naauwgezetheid, om den lezer niet te misleiden, niet altijd zal kunnen instaan.

Onoortuusschen, gelijk het nut der geschiedenis, of van de kennis van het verleden, vooral daarin bestaat, dat men het tegenwoordige er uit leere beoordeelen, zoo heeft de kennis van het tegenwoordige eigenlijk eerst dan een hooge waarde, wanneer zij op het toekomstige doet eeuwig zijn.

Dit zou dan ook het doel moeten zijn van de vraag *Wat nu?*, in hare eigenlijke strekking genomen. Het antwoord, echter, is, in ons tijdsge-
wricht, moeilijker dan ooit. Niet enkel voor den algemeenen waarnemer
der gebeurtenissen, die dezelve slechts als met het bloote oog en van verre
kan beschouwen, maar ook niet zelden voor diegenen zelfs, wier blik, van
hoogere standpunt en met alle middelen tot verheldering van het gezichts-
veld toegerust, in de diepten van deszelfs meest verholten achterwinkelen moest
dringen.

De moeijelijkheid der beantwoording ligt niet juist bijzonder daarin, dat de vraag op de toekomst ziet. Die is veelal slechts betrekkelijkwijze onzeker, en dikwijls uit voorbodeude aanduidelen te kennen, hetzij dan voor een ieder zichtbaar, of alleen door het goedend oog der ervarenen te onderscheiden. Zoo zal ons de regenbeeg schoon weder verkonvigen, doch enkel de kundige zeeaan in het nauwelijks merkbare stip aan de kim den naderenden storm zien. Het *Wat?* is wel te doorgronden, ontbreekt het maar niet aan de volledige kennis van het *Wu*.

Maar vijf- en-twintig jaren stond het aan de Vereenigde Staatswetenschap van het gezamenlijk Europa — het *Wat nu?* niet te gissen, maar te bepalen. De tijd heeft geleerd, dat zij in het *Nu* destijds, bij de op den *Alleenheerscher* behaalde overwinning, over het hoofd zag, of niet eerlang de oorspronkelijke, door hen bedwongen, vijand van onder zijnen voet weder zou onthooft kruipen, en zijn geestig aanzijn ontwikkelen en verspreiden door bolwerk en vestingen heen. Zoo algemeen dacht men, werd maar de Franse *krijgs-overmagt* gefnuikt, de vredestoestand van Europa bestendig, dat, in 1815, slechts een enkele Nederlandsche schrijver, voor zoo verre wij ons herinneren, het waagde, en dan nog ook slechts door een bloot waagteekken, op het daarbij steeds bedenkelijke gevaar te wijzen, met de woorden: «Zij is schoon, onafbeeldelijk schoon, de aanlichtende Dageraad. Maar zij rijst op uit eenen kommervollen Nacht. Nog teekent haar rozenmond meer Ernst dan Blijheid. Haar voorhoofd is nog niet met alle die sierselen getooid, waarmee zij, in kalmer getijde, den albezielenden Phœbus vooruitgaat. Haar oog staart op de door hare zijnde Verte; en hare fakkel licht terug op de uitcensdrevende (ontlende?) onweerswolk.»

De revolutiegeest, voorerst slechts in sommige andere landen meer in het openbaar bedrijvig, volbragt eindelijk, in Frankrijk, in drie dagen, wat vijftien jaren haadden voorbereid. Doch de nieuwe Fransche revolutie, hierin aan de vroegere ongelijk, trad met zekere schroomvalligheid op, en het scheen, alsof ook reeds op haar de vrees invloed had, die sedert, naar de uitdrukking eens Franschen staatsmans, alle vorsten en regeringen van Europa, uitgezonderd den Koning der Nederlanden, beheerschte. Laten wij *schroomvalligheid* noemen; misschien is dit het juiste woord, want waarlijk, ook anderzijds deden zich, in 1830, de gevolgen van het verzuim van 1815 met genoegzame kracht gevoelen, om den wil niet geheel

vrij te laten. Hoe het zij, de nieuwe Fransche revolutie sloeg een' middelweg in, en stelde op den zoogenaamden burger-troon een' prins van den bloede, die aldra, in weerwil van den oorsprong zijns gezags, blikken gaf van zijn behoorzaam beleid, en de gereede, doch nit de toenmalige omstandigheden verklaarbare, erkennung der Moesendheden scheen te rechtvaardigen.

Moedaniq, oudertusschen, de niet algemeen bekend geworden verzekeringen mogten geweest zijn, al van aanvang aan door hem aan de buitenlandsche kabinetten, nopens zijne gematigde staatkunde en den lofter *huishoudelijke aard* der nieuwe Fransche staatsomwenteling, gegeven, hij kon dien oorsprong van zijn gezag niet zoo zeer in het openbaar verloocheenen, dat hij lang broefrijenden, doch al eerste onmiddellijk gevolg der Julij-dagen vernvoegden, opstand der zuidelijke provincien van de Nederlanden kon afvalden. Trouwens, ook elke andere Fransche regering zoude wel kunnen gewenscht hebben, het *tegen* Frankrijk daargestelde bolwerk gesloopt te zien. Dubbele reden was er, derhalve, om partijgheid, ter gunste der Belgische opstandelingen, te verwachten van de zijde van den nieuwen Koning der Franschen, toen door de vier Mogendheden, stichters van het koninkrijk der Nederlanden, begrepen werd, dat het aanzoek ter gemeenschappelijke overweging van de beste middelen, tot beëindiging der ontstane onlusten, insgelyks aan Frankrijk moest gerigt worden. Vermoedelyk, evenwel, werd destijds niet voorzien, dat de Fransche gevolmagtigde al aanstonds eenen beslissenden invloed op de beraadslagingen zoude verkrijgen. Was het gevolg daarvan voorerst nog slechts het besluit tot de afscheiding van de beide gedeelten des Rijk, onder dezerzijds aannemelijke voorwaarden, te eenemaal overheerschend werd de begunstiging der opstandelingen, bij de optreding van het hervormingsgezinde Britsche Ministerie, onder de voortdurende schroomvalligheid der drie andere Hoven, en vooral, met gansche terzijdestelling der eenmaal ontworpen, en reeds dezerzijds aangenomen, voorwaarden, toen den nieuwen Britschen minister de lust bekrloep, om zijn staatsdiensarschap, door de schepping van een Belgisch koninkrijk, te vereeuwigen. Aan den hieruit ontsproten, zoo voorbeeldeloos zonderlingen loop der onderhandelingen, en het daarbij verder gebeurde, behoeft hier, als algemeen bekend, niet herinnerd te worden; merken wij slechts aan, dat *a het behoud van den vrede* » de tooverspreuk was, *waarmede de twee stemmen der drie andere deden zwichten.* « Wat wij doen, » zeide lord Palmerston, « moge onrechtvaardig zijn jegens Holland, maar het moet zoo zijn, want anders *barst de algemeene oorlog uit.* »

En wat nu? De Koning had eindelijk bewilligd in die, door den ontwerper zelf als *onregtvaardig* erkende, eenzijdige voorwaarden. Maar nu hielden zich de opstandelingen daarmede niet vergencegd. Vele maanden lang blijft wederom de onderhandeling gerekt, omdat zij, door Frankrijk in hunne eischen ondersteund, nieuwe, gewichtige begunstigingen verlangen. Die woorden hun toegestaan, en het protocol der dienvolgens ontworpen een schikking wordt opge maakt, en door de gevolmagtigden van vier der Mogendheden geteekend, terwijl die van Frankrijk het *ad referendum* neemt, omdat zijne regering begriipt, vooraf de meening der eerstaags hijzen te komen *Kamers* te moeten verstaan. Die vergaderen dan ook, en de zitting wordt door Lodewijk Philips geopend. Maar nu is de schroomvalligheid geheel aan zijne zijde. Hij zegt hun niet, dat de onderhandelingen tot op de teekening van zijnen gevolmagtigde gevorderd zijn; hij spreekt enkel van derzelver *hervatting*, en zegt er bij, niet te twifelen, dat zij eene aanstaande en spoedige uitkomst zullen hebben. In den heeten strijd, die nu tusschen de oppositie en de ministers ontstaat, wordt hun die achterhoudendheid verweten. « De onderhandelingen, » zegt een lid, « zijn meer dan *heruit*; zij zijn *gesloten*, en ik tart mijn heer den voorzitter van den raad er toe, het te ontkennen; ik weet, dat uw gezant niet geteekend heeft, maar een protocol, dat ter onderteekening openstaat, staat niet voor onderhandelingen open. » Ten slotte verwerven de ministers, dat de Kamer hun betuigt, den afloop met vertrouwen af te wachten. En waardoor verkrijgen zij dit? Alleen door *hunne eigene stemmen*, want vier huizen zijn in de zitting als medeleders der Kamer tegenwoordig, en de overige 424 zijn ter gelijker helfte voor en tegen hen verdeeld. Ten gevolge van die aldus vertregen goedkeuring, wordt nu de gezant te Londen tot de onderteekening gemagtigd. Middelerwijl zijn van de Belgische zijde nieuwe eischen te berde gebracht, zoo te eenemaal voor alle overweging onvatbaar, dat de gezamenlijke leden der Conferencie eenparig verklaren, daaraan geen gevolg te kunnen geven. De heraaide ciidschikking wordt nu, van wege de vijf Mogendheden, ter

kennis gebracht van den Koning der Nederlanden en van het Belgische bewind; aan het laatstgenoemde, in het bijzonder, met de verklaring, dat, indien het kabinet van Brussel de gedane voorstellen kwame te weigeren, terwijl Holland die zou hebben aangenomen, aan de *ter Conferencie vertegenwoordigde Mogendheden* niets anders zou overblijven, dan de middelen te beramen, *om geroez te geven aan de regten, welke alsdan Holland op hunne ondersteuning zou hebben verkregen.*

Welnu, die voorstellen *zijn* door onzen Koning aangenomen; Holland heeft derhalve die rechten op de ondersteuning der vijf Mogendheden verkregen. En, wat nu?

Is het waar, zoo men zegt, en ook wel meest redelijkerwijze te onderstellen is, dat vorst Leopold, voor zich, gaarne die zelfde voorstellen zou aannemen, de aard van zijn uit den revolutiegeest geboren gezag gedooft niet, dat hij het verklaart; hij laat zijne ministers voorveer maar aan de representanten zeggen, dat de onderhandelingen nog niet ten einde zijn; hij heeft ondertusschen van *moed en volharding* moeten spreken; derhalve moet hij ook zich ten oorlog toerusten, en daartoe neemt hij dan, (want hij kan, bij de nu verklaarde gezindheid van het Fransche Gouvernement, niet, als in 1831, een' koerier om hulp naar Parijs zenden), ter bescherming van de onafhankelijkheid der Belgen, *Poolsche* officieren en een *Poolschen* generaal in zijne dienst. Het oproer, dat hem ten troon verhoef, begeert het zoo, en hij vernag hetzelfde niet te wederstreven.

Waant men dan in België de vijf Mogendheden te kunnen weêrstaan? Geenszins. Men is onversaagd, omdat men waant, dat het daar niet toe komen zal. De Fransche regering, meent men, zelfs al blijft het tegenwoordig ministerie aan het bestuur, zal, om den revolutiegeest te ontzien, niet *durven* toelaten, dat België worde gedwongen, en geene der andere Mogendheden zal het *durven* beproeven, wanneer Frankrijk het niet toelaat. Misschien hoopt men ook, dat de nieuwe, thans, ten gevolge der ontbinding, te verkiezen Fransche kamer eene meerderheid zal opleveren, sterk genoeg om Lodewijk Philips tot hulpbetooning te dwingen, even als men zelf Leopold tot weêrstand dwingt. Doch men vergist zich. Ook de Fransche moed steunt thans op den waan, dat anderszins niet *gedurfd* wordt, dat het niet noodig zal zijn meer te doen, dan maar bout te spreken. De gansche rede van den hevigsten voorstander der Belgen (Manguin) kwam daarop neder. «Gij meent,» riep hij den minister toe, «dat uw gedrag tot den vrede zal leiden! Het zal ons den oorlog aantbrengen, een onverwachten, onvoorzienden, en daarom gevaarlijken oorlog. En wie zou, daarentegen, u het minste gevaar durven in den weg stellen, indien gij met klem en kracht wist te spreken, zoo als het mannen betaamt, die de eer hebben Frankrijk te vertegenwoordigen? En wat zoudt gij te *vreezen* hebben van al die Mogendheden, voor welke gij telkens trugdelst?» Nu bewees hij, op zijne wijze, dat noch Engeland, noch Rusland, noch Pruisen, noch Oostenrijk te vreezen was, en ging voort met deze woorden. zoo als de *Moniteur* ons die te lezen geeft: «*Pour n'avoir rien à craindre, ayez donc du courage, prenez quelque fermeté, il n'y a pas de danger. Je vous le répète, prenez quelque courage, il n'y a pas de danger. Ce courage là n'est pas cher, tout le monde peut l'avoir; PARLEZ avec quelque énergie.*»

Bij eene vroegere gelegenheid gaven wij in bedenking, (*Aavondbode van 16 October*), of niet het zoo algemeen heerschend denkbeeld van de meerderheid der Franche **magt slechts een overgebleven indruk** zij van de nog ontzettende herinnering van *vroegere* jaren. Laat het zich dan denken, dat de vier groote Nogendheden zich door dat *bont spreken* van de mannen der revolutie zouden laten afschrijven van de uitvoering van een eenparig genomen besluit? De tijd is er geweest, dat het zijne werking deed; naar op den langen duur moet toch zulk een middel wel zijne kracht verliezen.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 8 Febr. In den Hoogduitschen Schouwburg had gisteren avond het concert plaats, gegeven door onzen verdienstelijken stadgenoot J. W. Kleine. Niettegenstaande het kunstminnend publiek door de menigvuldige, zoo kort op elkander volgende soirées musicales, concerten, opera's en toneelvoorstellingen bijna overladen wordt, was de zaal buitengewoon sterk bezet, en leverde het bewijs op, dat men het talent van den heer Kleine naar waarde weet te schatten. Hij heeft dan ook aan de al-

MENGELEWERK.

AAN DE REDACTIE VAN DEN AVONDBODE.

AMSTERDAM, 7 Februarij 1839.

WEL-EDELE HEEREN!

In uw Nummer van gisteren, den 6 Februarij, vond ik! bij de verjaring van de roemrijke daad van onzen onsterfelijkcn VAN SPEYK eenige dichtregelen, op die daad betrekkelijk. — Dadelijk nadat zijn moed de eer onzer Vlag had staande gehouden en gewroken, had ik eenige dichtregelen in de *Fransche taal* vervaardigt, toen niet oogmerk om die aan het *Gentsche dagblad* (hetwelk bekend was de zaak van Noord-Nederland toegeëigend te zijn), ter plaatsing in te zenden, doch begrijpende, dat de bewoordingen te krachtig waren om te kunnen vooronderstellen, dat die geplaatst zouden worden, zijn die dichtregelen ongebruikt blijven liggen. Thans echter, daar er eenige mogelijkheid bestaat, dat de Belgen (ik wil hun hier de hun toekomende benamingen besparen) zich op nieuw met ons zullen willen menen, indien, bij het naderend tijdstip, daartoe de moed hun niet ontbreekt, en zij welligt, zoo daartoe gelegenheid is, ook op nieuw van lage middelen, hun zoo eigen, gebruik zullen trachten te maken, is het misschien niet onnut hunne toenmalige handwielzje en de daar tegenover staande trouw en moed van den vereeuwigden VAN SPEYK nog eens, ter herinnering, en ter aanvuuring van den moed en de burgertrouw onzer Belgischen en burgerscharen, nader in de geheugenis te herroepen, en zoo nuw uw blad ook naar België, misschien naar sommige gedeelten van Frankrijk verzonden wordt, zoo moge men dan aldaar die herinnering in hunne eigene taal (want immers de Belgen geven voor, dat de Fransche taal ook de hunne is), ter lezing bekomen. Ik verzoek u, indien daartegen geene stellige redenen bij U bestaan, dezen brief de volgende dichtregelen, indien U die de plaatsing waardig keurt, in uw eerstvolgend nummer op te nemen, zullende U hiernede ver-

pligten, die zich steeds met achting voor uwe vaderlandslievende gevoelens noemt

UEd. Dw. Dienaar en *Geabonneerde op Uw Dagblad*
J. D. L.

P.S. Men zal den *anakef* zeker als eene navolging van *VOLTAIRES Henriade* herkennen, doch zulk een dichter, bij het bezingen van andere heldendaden na te volgen, dunkt mij niet ongeoorloofd te zijn.

HOMMAGE AUX MANES D'UN MARIN HOLLANDAIS.

Je chante ce Héros, dont le noble Courage
De notre Pavillon a soutenu l'honneur;
Je chante ce Héros, digne de notre hommage,
Qui d'un vrai Hollandais déployait la valeur!
VAN SPEYK, ton nom vivra désormais dans l'histoire!
En te nommant chacun déjà connaît ton sort :
Ce nom est consacré au temple de mémoire,
On l'estime, on te plaint, on regrette ta mort.
Ton sort, jeune Héros, fait gémir la patrie,
Mais excite l'ardeur de nos braves guerriers ;
Tous voudraient, comme toi, sacrifier leur vie,
Pour cueillir, comme toi, d'innombrables lauriers,
Déjà, bien jeune encore, mais toujours intrépide,
Tu combattais pour nous dans de lointaines mers,
Et nos braves Marins, sous ta noble égide,
A des forbans Indiens firent porter des fers.
Retourné peu après dans ta chère Hollande,
Tu jouis de l'honneur de tes premiers exploits ;
Mais la Patrie exige une nouvelle offrande,
Te voilà prêt encore à défendre nos droits!
Des mutins infâmes et de lâches rebelles,
Méconnaissant les lois d'un digne Souverain,
Osaient assassiner nos soldats à *Bruxelles*,

Levant contre leur Roi une audacieuse main.
 Non content des forfaits et des crimes atroces
 De pillage et de sang, dont ils se sont souillés,
 Ils osaient à *Anvers*, en animaux féroces,
 Egorger lâchement nos soldats désarmés!
 C'était toi, noble Héros, qui, pour prix de ce crime,
 Obtint le premier feu de ton embarcation,
 Dès que le général, ce vétéran sublime,
 Fit flotter le signal de leur punition.
 Pourquoi, brave CHASSÉ, cesser un feu terrible,
 Dignement soutenu par nos vaillants marins ?
 Si vous aviez détruit cette bande horrible,
 Ils n'auraient pu encore agir en assassins.

Lorsqu'un Ciel rembruni faisant gronder l'orage,
De *l'Escout* en fureur en agita les flots,
Et les vents déchaînés te poussaient au rivage,
Malgré tous les efforts des braves matelots;
Alors, digne VAN SPEYK, avec calme et vaillance,
Tu prévins les mutins, qui osaient s'approcher,
Que s'ils se permettaient la moindre violence
En brave Hollandais tu saurais te venger.
En vain fut ton discours : ces brigands, pleins de rage,
Du droit des nations méconnaissant la loi,
Osaient avec fureur monter à l'abordage,
Et flétrir les couleurs honorables du Roi !
Incapable dès-lors de souffrir cette injure,
Et songeant au serment, devant Dieu prononcé,
Élevant vers ce Dieu ton âme noble et pure,
Tu remplis ton serment, si dignement juré :
Pour la dernière fois tes yeux, remplis de larmes,
Regardent ce drapeau, jamais encore flétri,
Tu songes à ta Patrie, et, saisissant tes armes,
Tu descends, le coup part, et *l'outrage est puni !*

gemeene goede verwachting, die men van hem koesterde, voldaan, en verwierf door het uitvoeren van een concertino op de klarinet, en vervolgens van nieuwe variatie op de thema's, uit het ballet *Aladin*, beide stukken door den heer A. Berlijn gecomponeerd, de onduidelijkste blijken van goedkeuring; zijn spel is krachtig en aangenaam, terwijl hij met de meeste gemakkelijkheid de moeilijkste passages op eene waarlijk verdienstelijke wijze weet voor te dragen.

Door de medewerking van een welbezitend orkest, onder de leiding van den heer F. Bunte, hetwelk twee ouvertures uitvoerde, had men verder het genoegen de heeren Stoll (gitar), E. Stumpf (fagot), Richard Mulder (piano), N. J. Potdevin (hoorn), C. C. Fisscher en L. A. Kleine (concertante voor twee violen), en mejuff. J. J. E. de Boer, voor den zang, ieder voor zich zelve solo's te hooren voordragen, die den algemeenen bijval verwierven, en met de meeste toejuiching werden gehoord; zoodat men ook dezen avond wederom als eenen genoegeelijken muzikalen avond mag herdenken.

Het door sommige dagbladen medegedeelde bericht, dat er den 5 dezer door Z. M. een kabinetsraad is gehouden, meenen wij, dat van grond is onthoofd.

Men schrijft ons uit 's Gravenhage, dat het bestuur der afdeeling aldaar van de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst, er ten laatste in geslaagd is, de moeilijkheden te overwinnen, die tot hertoe het daarstellen van Zondag avond-oefeningen, zoo als in vorige jaren, hebben verhindert. Althans verneemt men, dat de eerste oefening op Zondag, den 10 dezer, zal plaats hebben; terwijl, indien onze informatie juist zijn, ook het voornemen moet bestaan, om in den loop van dit jaar twee huishoudelijke muziekfeesten in deze residentie te geven.

's GRAVENHAGE 7 Febr. Z. K. H. de Prins van Oranje is gisteren morgen, ten 7 ure, uit deze residentie naar het hoofkwartier vertrokken.

BERGEN OP ZOOM 6 Febr. De compagnie mineurs, welke alhier eenen geruimen tijd in garnizoen is geweest, zal zich binnen kort naar Nijmegen op marsch begeven, en door eene andere vervangen worden.

De desertie onder de Belgische armee schijnt tegenwoordig menigvuldig te zijn, daar hier bijna dagelijks deserteurs aankomen, zoo als binnen kort nog met zes tegelijk het geval is geweest.

De heer van Oeckelen Jr. heeft ook in deze stad zijn Androïde klarinettist vertoond, en daarmee veel bijval verworven.

Part. Corresp. BRUSSEL 7 Febr. De vereeniging der afgevaardigden, waarvan ik u in mijnen vorigen heb gesproken, heeft gisteren avond, ten huize van den heer Gendebien, plaats gehad; er waren aldaar een veertigtal afgevaardigden en senatoren tegenwoordig. In deze bijeenkomst heeft men zich bezig gehouden, met het opmaken van eene soort van verslag aan de natie, en met het beramen der middelen en maatregelen, ten einde de bevolking in staat te stellen, de onschendbaarheid van het grondgebied door kracht van wapenen te verdedigen. De heer Metz is met eene geheime zending naar het groot-hertogdom Luxemburg belast geworden, welke betrekking heeft tot de organisatie van commissies van verdediging en wapening; de heer de Renesse en eenige andere afgevaardigden zullen dezelfde zending naar Limburg bekomen.

Naar men verzekert, telt de oppositie reeds 52 afgevaardigden, die zich te zamen verbonden hebben, om de laatste beslissing der Conferentie te Londen te verwerpen; en daar het getal der leden slechts 102 bedraagt, zoo bestaat er reeds eene meerderheid tegen de aanneming.

Bij dezen staat van zaken kan het Ministerie onmogelijk voltallig worden gemaakt; de portefeuille van Financiën is achtervolgd door de heeren Meus, Coghien, Mercier, Angillis en Demarières, die van Justitie aan de heeren Lebeau, De Meulenaere, de Bruckere en de Gerlaache aangeboden, doch niemand heeft deze portefeuilles durven aanvaarden, tegenover de heftige betuigingen, die men overal tegen de uitvoering der 24 artikelen uit.

Gisteren avond, en ook heden morgen, verspreidde zich het gerucht, dat de ministers besloten hadden tegen den 12 dezer de Kamer weder bijeen te roepen, doch, volgens de door mij ingewonnen naauwkeurige berichten, kan ik u van het tegendeel verzekeren.

Maandag 11, heeft de Conferentie te Londen eene bijeenkomst gehouden, om de voorstellen van België, welke gisteren zijn bekend gemaakt, te onderzoeken. Heden ochtend is een koerier met dépêches van van de Weyer, die betrekking tot dat onderzoek hebben, aangekomen, welke echter niet zeer bevredigend moeten zijn voor het nieuwe plan der Belgen, om in het bezit van provincien te blijven, die hun niet toebehooren; want de Conferentie moet verklaard hebben, dat alle wijzigingen van het eindtractaat slechts in het vervolg tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en Vorst Leopold konden plaats hebben, in zoo verre altijd, dat daardoor op de region van de Duitse Bondsvergadering geen inbreuk werd gemaakt.

Heden ochtend is er een kabinets-koerier naar Londen gezonden.

De aanspraak der Koningin van Engeland is alhier met groote onverschilligheid ontvangen, want men heeft geen het minste vertrouwen meer in eene vreedzame oplossing van het Hollandsch-Belgische vraagstuk.

In België houden de wapeningen aan; de minister van oorlog heeft bevel gegeven tot den onmiddellijken aankoop van 1,800 Ardensche remonte-paarden voor de kavallerie.

Dezen morgen zeide men, dat de generaal Skrzynecki naar Engeland zou vertrekken; dit is echter bezijden de waarheid, want die generaal heeft instructien ontvangen, om de militaire positiën, in de provinciën Luik en Limburg, te gaan onderzoeken.

Er is heden een koerier naar Duitschland vertrokken, die, naar men verzekert, het bevel overbrengt, om de Belgische gezanten bij de hoven van Weenen en Berlijn terug te roepen.

BRUSSEL 7 Febr. De *Moniteur* berigt, dat de graaf de Rechberg, zaakgelastigde van Z. M. den Keizer van Oostenrijk en de graaf de Seckendorff, zaakgelastigde van Z. M. den Koning van Pruisen, den 6 dezer, met al de personen, aan hunne legatiën verbonden, Brussel hebben verlaten.

Daarop zal alsnu de terugroeping der Belgische gezanten te Weenen en Berlijn, uit den aard der zaak moeten volgen.

Ten gevolge van het vertrek van den Pruisischen gezant, is de heer Saportas, consul van Pruisen te Antwerpen, belast met het legaliseren van stukken.

De *Observateur* spreekt van een gerucht, dat er eene geheele verandering van Ministerie zoude plaats hebben, in den zin van eene aanneming

der 24 artikelen. In zoodanig geval wil men hebben, dat de heer F. Meus minister van financiën, en de heer H. de Bruckere minister van justitie zouden worden.

Men verzekerde gisteren avond, dat H. M. de Koningin der Franschen, vergezeld van twee harer kinderen, de prinses Clementine en de hertog van Aumale, op het kasteel van Laeken waren aangekomen.

De dagbladen deelen eenen brief mede van den heer Nicolai, voormalig lid van het provisionele gouvernement in België, waarin hij voorstelt eene nationale inschrijving te openen, ten einde op die wijze, buiten bezwaar van de mindere klassen, in de buitengewone uitgaven te voorzien, welke de tegenwoordige toestand van België zoude kunnen vereischen.

De *Espresso* zegt, dat te Luik op de hoeken der straten, verschillende schotschriften zijn aangeplakt, waarop men, onder anderen, leest: *Dood aan de Pruisische protestanten! Wraak! Leven onze Katholieke broeders der Reijnprovincien! en sterven zij, zoo noodig, voor dezelfde zaak!* Ook moeten dergelijke revolutionaire nitboezemingen te Brussel gehoord zijn. De *Commerce Belge* keurt dan ook deze vertooningen, die slechts de gemoederen moeten verbitteren, en onrust en tweedragt zaaien, hoogelijk af. Laatstgenoemd dagblad spoort de Belgische regering aan, om zoodanige nitspattingen, in het belang van de nationale eer en de openbare rust, met kracht te beteugelen.

Men spreekt dan ook reeds van ernstige maatregelen, door de ministers genomen, tot handhaving der orde, en wil zelfs weten, dat er ten dien einde troepen in de omstreken van Brussel bijengetrokken worden.

De *Commerce Belge* behelst een merkwaardig betoog over den tegenwoordigen staatkundigen toestand van België, hetwelk bij de schrijvers van dit dagblad, die tot dus verre voor eene vreedelievende oplossing van het Hollandsch-Belgische vraagstuk schenen te ijveren, meer oorlogszuchtige bedoelingen doet veronderstellen. Genoemd dagblad poogt voornamelijk aan te toonen, dat de jongste maatregelen van het Belgische bewind, waarmee het besluit tot prorogatie der vertegenwoordigende kamers en het ontslag van twee ministers, die als voorstanders van den tegenstand bekend zijn, worden bedoeld, het vertrouwen der patriotten op eene krachtige houding niet kan verzwakken. De *Commerce Belge* meent, dat de opneming van den Poolschen generaal Skrzynecki in het Belgische leger en de weigering om hem uit de dienst te verwijderen, genoegzaam aanduiden, dat de tegenwoordige Belgische ministers er in geen deele op bedacht zijn, om de waardigheid en de veiligheid des lands aan de vrees voor oorlog op te offeren.

Zoolang het gouvernement kon verwachten, zegt dat blad, dat zijne stem bij de Londensche Conferentie ingang zou vinden, heeft hetzelve zich bepaald met, zooveel mogelijk, zijne regten, door de uitzetting van de daadzaken, en door een beroep op de beginselen, welke nakoming voor hetzelve het meest gebiedend zijn, te handhaven. Intusschen verwaarloosde het niet, om België op eenen eerbiedwaardigen voet van tegenweer te brengen en het leger naar eisch te organiseren, zonder echter daarom, door het aan den dag leggen van voornemens tot openlijken tegenstand, eenigen aanstoot te waken geven aan de Mogendheden, die bij de Conferentie te Londen vertegenwoordigd zijn.

Maar toen het besluit der Conferentie bekend was, aarzelde het bestuur niet langer, om meer ernstige maatregelen tot tegenweer te nemen. Het riep de reserves onder de wapenen, en besloot tevens tot eenen beslissenden stap door aan eene dier militaire reputatiën, die de kracht van een leger verduubbelen, eene plaats in de geleerden onzer dapperen aan te bieden. Wisten de ministers niet, dat zij daardoor op eene onduidelijkzinnige wijze aan drie van de vijf der bij de Conferentie vertegenwoordigde Mogendheden zouden mishagen? Voorzeker wisten zij zulks, maar zij meenden, dat het oogenblik gekomen was, om zich door eene houding te doen eerbiedigen, welke, zoo noodig, krijgshaftig kon worden.

Voorts geeft de *Commerce Belge* te kennen, dat reeds in 1832 openingen aan den generaal Skrzynecki zijn gedaan. Slechts met moeite gelukte het dezen krijgsman, om aan de waakzaamheid der Oostenrijksche politie te ontsnappen, doch, daar hij het van zijnen pligt achtte, om aan de regering, die hem, na den val van zijn vaderland, eene schuilplaats had verleend, rekenschap van zijn gedrag te geven, kon hij niet nalaten te verklaren, dat hij van Praag vertrokken was, op aanzoek van den Koning der Belgen. Deze kennisgeving werd met verbazing te Weenen ontvangen, en gaf aanleiding tot eene scherpe nota der Oostenrijksche regering aan het kabinet van Brussel, waarop eene soortgelijke nota van Pruisen is gevolgd. In spijt van het gewigt der omstandigheden, heeft het Belgische bewind niet toegegeven aan de dreigende taal der Mogendheden, en den generaal Skrzynecki in zijnen rang gehandhaafd.

De *Commerce Belge* juicht dit krachtig besluit der Belgische regering toe, en verklaart ten slotte, dat de heeren Ernst en d'Huart kwalijk kunnen pligt te hebben, door hun ontslag in te dienen, op het oogenblik eener crisis, waartegen het gouvernement bovenal sterk moet zijn; terwijl intendeel het gedrag der bewindlieden alleziens geschikt is het algemeene vertrouwen te bevestigen.

Genoemd dagblad deelt ook eene nota mede, die de uitdrukking bevat van een gevoelen, dat, naar het beweren van hetzelve, met elken dag groofter vorderingen maakt. Deze nota is van den navolgenden inhoud:

«De gedachte, op eenen schoonen morgen als Franschen te ontwaken, troost de groote meerderheid der bewoners van Henegouwen over de onoverwinnelijke rampen van den oorlog. Bij het eerste kanonschot, zal het Fransche leger zich van de linie der sterke plaatsen van Duinkerken tot Namen, en dus van de twee rijkste Belgische provinciën, die aan hetzelve ten deel vallen, meester maken. Alzoo zal de schoone droom van nationaliteit verwezenlijkt worden, want dan zullen de bewoners van Henegouwen en Namen een deel van de groote Fransche familie uitmaken, niet meer vrezen om aan den wisselvalligen uitflag van den oorlog hun lot door eenige personen te zien prijs geven. Gelooven deze dan, dat zij een mandaat bezitten om de Mogendheden tot de verbrokkeling van België te kunnen dwingen? En wat de oorlogszuchtige vertegenwoordigers dier provinciën ook mogen zeggen, laat hen die streken doorloopen, en zij zullen zich kunnen overtuigen, dat het gevoelen hunner lastgevers geenszins met het hunne overeenkomt.»

Het *Journal de Tourney* deelt een adres van de Belgische aan de Hollandse studenten mede. In hetzelve komen de volgende zinsdelen voor:

«Een vernederend tractaat legt aan België op een gedeelte van zijn grondgebied af te staan, en 400,000 zijner kinderen te verlaten. Geheel België

rond te dwalen.» Vervolgens wendde zij zich tot een viooltje, dat in een glas voor haar stond, vroeg mij, of ik van bloemen hield, en ging in éenen adem voort, «en zeide met eenen diepen zucht: «waren er geene bloemen, dan stierf ik liever!» Deze woorden gaven mij aanleiding, toen ik huiswaarts keerde, in stil gepeins mij te verdiepen, over de karakter-verandering onzer jonge dame. Hoe ik dacht of niet, ik kwam toch altijd tot de overtuiging terug, dat zij onherstelbaar verloren was. Op het allerminste, zeide ik, zal zij eene dweepster worden. Maar het kwam wel anders uit!

Twee maanden later, verdween onze maneschijnvriendin met den leerling van haren kapper, die, even als zij, den goddelijken VICTOR Hugo aanbad; want zijn vader was uit Parijs. Uit deze en soortgelijke ontmoetingen zij het ons vergund, onzer lezeressen eenige algemeene trekken van het karakter eener romantische jonkvrouw op te geven, en wel zoo, dat zij dezelve in de eerste tien minuten van haar bijzijn van elke andere zullen kunnen onderscheiden. Eerst geve men acht op hare stem, die iets temends of sleepends bezit; meest met een weinig bezielheid in haren toon, dat wederom gewoonlijk door een neerslagtig en week geklag vervangen wordt; want zij zoude zich zelve beschuldigen van groote dwaling, zoo zij niet even weemoedig als warm gestemd ware.

Zij is altijd vol van medelijden of verwondering. Haar medelijden kent geene grenzen. Zij treunt over de arme bloemen in den winter; zij beklaagt den nederhangenden struisevder op den hoed harer vriendin bij vlichtig weder. Onuitstaanbaar is haar de smakeloze landman, die niets dan kool en erwten in zijnen tuin plant. Verwonderlijk is het echter, dat zij, met al haar medelijden, nimmer aan iemand eene weldaad bewees, die het verdiende. Dat ware haar veel te natuurlijk, veel te min of meer. Haar medelijden is zuivere sympathie, zonder koele werkelijkheid. Nimmer gaf zij eene armen eene gift, of het moest een *Adonis* zijn. Naast den hartstogt des medelijdens, kent zij ook dien der liefde. Zij bemint de maan; zij bemint iedere ster afzonderlijk; zij bemint eene vloeiende beek, en als zij in een bootje op een vijver rondroeit, is een hevige stormwind haar het liefste. Hare voorrijgenomenheid en tegeningenomenheid zijn altijd even sterk als menigvuldig. Zoo is haar elke niet wetenschappelijke vrouw onverdragelijk, en toch is haar tegenzin nog grooter tegen politz wereldge-

voelt zich in een zijner deelen gewond; het siddert van smart en verontwaardiging; van alle kanten stijgt een toenemend krijgsgeroep uit zijne borst.»

«Broeders! zoo wij de wapenen hebben opgevat, het is niet uit zucht naar vergrooting, die al de nieuwere natien aandrijft (!); neen, het is, omdat men de nationaliteit ontscheurt aan menschen, die Belgen verlangen te blijven, die hun bloed met het onze tot vestiging van een gemeenschappelijk Vaderland hebben vermengd (!), en omdat noch de bewilling van België, al ware zij vrij, noch de wil van het heetzel zelfs, dezen schandelijken menschenhandel kan wettigen.»

«Hollenders! afstammelingen der verwinnars van Philips II, vreest gij niet de asch uwer vaderen te beledigen, als gij heden een beginsel verdedigt, tegen hetwelk zij 80 jaren lang, ten koste van stroomen bloeds, gestreden hebben. De kinderen der Barnevelden en de Witten, zouden zij de hertogen van Alba en Parma doen vergeten? Zij, die, strijdende voor hunne onafhankelijkheid, de bewondering verwierven van Europa, zouden zij hunnen roem bezedelen, door pogingen om de onafhankelijkheid aan hunne naburen te ontscheuren.»

«Broeders! om dat te doen, zoudt gij verblind of verbasterd moeten zijn. Verlaat u niet op de bedrieglijke woorden van hen, die de volken in oorlog wikkelen, om daarna van hunne wederzijdsche verzwakking partij te trekken. Mistrouwt dezulken, die hen, welke strijden voor hunne onafhankelijkheid, oproerlingen noemen. Aldus ook noemde Philips II uwe voorvaders.»

«Neen, broeders! nimmer zal het worden gezegd, dat de menschheid hen onderling heeft zien verdelgen, die zij als hare warmste verdedigers beschouwt; zij zal niet zijn gedoemd om over zulk eenen wreeden broedermoord te zuchten.»

Wij hebben niet te twifelen, hoedanig dit zamenweefsel van drogredenen en verderfelijke leeringen door onze helderdenkende studerende jeugd zal worden opgenomen.

De stedelijke regering van Antwerpen heeft zich in hare zitting van den 5 dezer levendig met de kwestie der Scheldevaart bezig gehouden, en na verschillende vrij hevige redevoeringen, waaronder vooral die van den heer Werbrouck-Pieters, door den *Précurseur* in derzelve geheel medegedeeld, eene eerste plaats bekleedt, het besluit genomen, om bij het gouvernement krachtige pogingen aan te wenden, ten einde te verkrijgen, dat de drukkende last van den tol op die rivier, zoo veel mogelijk, door het gehele land worde gedragen. In eene volgende zitting, welke bij meerderheid van stemmen is besloten, in het geheim te doen plaats hebben, zal men over de middelen beraadslagen om dit doel te kunnen bereiken.

Ook te Brugge is eene verklaring opgemaakt tegen de bepalingen der gewijzigde 24 artikelen, betreffende de Scheldevaart. Dit stuk moet door 68 der meest achtenswaardige kooplieden dier stad geteekend zijn.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 5 Febr. Het berigt, dat Z. M. de Koning der Nederlanden tot de eindschikking der Conferentie gaaf is toegetreden, is zondag-avond met de stoomboot, welke zaterdag morgen van Rotterdam vertrokken is, alhier aangebragt, tevens met eene volmagt voor den heer Dedel, om het tractaat met de vijf Mogendheden te teekenen. De Conferentie is daar op gisteren middag vergaderd geweest, en heeft de kennisgeving van deze hoogstbelangrijke gebeurtenis met het grootste genoegen vernomen. H. M. heeft heden middag, bij de opening van het Parlement, in hare aanspraak van den troon, aan hetzelve van deze toetreding van den Koning der Nederlanden kennis gegeven.

Londen 5 Febr. Heden middag ten 2 ure heeft de opening van het Parlement plaats gehad. H. M. de Koningin heeft hetzelve met de volgende aanspraak geopend:

«Mylords en Mijne Heeren!»

«Ik verheug mij u op nieuw vergaderd te zien. In het bijzonder verlang ik uwe raadgeving en ondersteuning, op een oogenblik, waarin vele belangrijke zaken eene ernstige en bedachtzame overweging vorderen.»

«Van de Buitenslandsche Mogendheden ontvang ik bij voortdurend de meest voldoende verzekeringen van haar verlangen, om met mij de vriendschappelijkste betrekkingen te blijven onderhouden.»

«Met den Keizer van Oostenrijk heb ik een handelverdrag gesloten, hetwelk, zoo ik hoop, de betrekkingen tusschen mijne onderdanen en de onderdanen van dien Vorst zal uitbreiden en vermeerderen. Ook een tractaat van dien zelfden aard heb ik met den Sultan gesloten, ten einde de handelbetrekkingen tusschen mijne Staten en het Turksche rijk op een zekerder en beter voet te brengen. Afschriften dezer beide tractaten zullen u worden voorgelegd.»

«In overeenstemming met Frankrijk, Oostenrijk, Pruisen en Rusland, heb ik deelgenomen aan onderhandelingen, ten doel hebbende om eene eindschikking te bewerken van de geschillen tusschen Holland en België.»

«Een eind-tractaat van vrede, gegrond op vroegere verbindtenissen, waartoe de beide partijen waren toegetreden, is dien ten gevolge aan de Hollandsche en Belgische gouvernementen voorgesteld; ik heb de voldoening, u bekend te maken, dat het Hollandsch gouvernement reeds aan de Conferentie zijne aanneming van dat tractaat heeft betekend, en ik hoop, dat eene soortgelijke betekening van de zijde van het Belgische gouvernement een einde zal stellen aan de onrust, welke de onzekerheid van den tegenwoordigen staat dezer zaak noodwendig heeft te weeg gebragt. DE WAARBORG DER VIJF VERBONDEN MOGENDHEDEN GEEFT VOLDOENDE ZEKERHEID VOOR HET BEHOUD VAN DEN VREDE.»

«Ik betreur het, dat de burgeroorlog in Spanje blijft voortduren, en ik zal mij met onvermoeide zorg en ijver daaromtreut bezig houden.»

«Opgekomen geschillen hebben aanleiding gegeven, dat mijn gezant bij het hof van Téhéran van daar is vertrokken. Ik vlei mij intusschen met de hoop van te zullen vernemen, dat, desniettegenstaande, eene voldoende schikking dier geschillen de herstelling mijner betrekkingen met Perzië op den vorigen vriendschappelijken voet zal gedogen.»

«Gebeurtenissen, die met de gezegde geschillen in betrekking staan, hebben den gouverneur-generaal der Indiën geroept, maatregelen te nemen, om de Britsche belangen in dat deel der wereld te beschermen, en betrekkingen aan te knopen, om welke na te komen, militaire operatiën noodzakelijk zou kunnen worden. Met dat oogmerk heeft hij zoodanige toebereidselen get

Schiedenis; het laatste haalt niets bij de romans *historiques* van Soulié, of bij die van den goddelijken RELSTAD, dien zij aanbidt. Nimmer gewoont den middelweg te bewandelen, is zij steeds of te hoog of te laag gestemd. Midden onder eene galoppade op een bal, spreekt zij plotseling over gevoel en sympathie. Aan een gastmaal gezeten, zijn hare haren steeds doordvlochten met versehe bloemen; deze zoude zij zelfs in den winter niet garnemen. Gij zoudt verstonnen, als gij haar het eindeloos tal harer vrienden en vriendinnen, onder jongen en ouden, onder mannen en vrouwen, hoort det opnoemen. Hare Correspondentie met jonge dames is onbegrijpelijk groot.

De brieven zijn alle geschreven op rose papier, dat tusschen resida en rozenblaadjes gelegen heeft, en vloeijen over van o's en ach's, en zijn bezaaid met aanbalingen uit den goddelijken LAMARTINE. Zoo er echter in den brief iets zakelijks gevonden wordt, dan vindt gij het zeker in het naschrift. Hare hand is bijna onlesbaar. Maar zij houdt veel van woorden te onderschrijven; ook pleegt zij gemeenlijk de twee vel postpapier nog eens dwars door te schrijven; zoo rijk is zij in stof, of liever in woorden. Zij heeft alle romans gelezen van de *schoone* MELOSINE, tot aan de *Ros van Dekama*, maar zij dweept het meest met den goddelijken BULWER. Hare vrienden zeggen van haar, dat zij eene overzetting van BYRONS werken verzamelt, doch niemand weet er iets zekers van. Zij heeft een jongeren broeder, die pas van school komt; dezen zoekt zij in hare romantische denkwijze te doen deelen, doch te vergeefs. Hij lacht om alles, wat zij zegt, en plaagt haar steeds; maar zij smeekt den hemel gedurig hem tot inkeer te brengen; want slechts hij, die het schoone aanbidt, dat zij huldigt in hare oogen een edel mensch. Eene deugd bezit zij, nimmer deelt zij in kwaadsprekendheid; zij beschouwt goed en kwaad veel te veel niet een romantisch oogenpunt, dan dat zij er anders dan met een romantisch gevoel over spreken zoude. De kenner van het menschelijke leven ziet drie tijdvakken in het leven der romantische dame. Het eerste van het 15 tot het 19 jaar, daar met elken dag hare romantische ideën met verbazende snelheid zich ontwikkelen, vergrooten en bevestigen; het tweede van het 19 tot het 21 jaar, wanneer zij op den hoogsten trap harer romantische ontwikkeling staat. Het derde van het 21 tot het 23 jaar, gedurende welken tijd zij, onder velehande schokken, teleurstellingen, nabewoont en smart, tot het gewone menschenverstand terugkeert.

*Dieu! quelle explosion fait trembler le rivage,
Et remplit de terreur ce peuple de brigands!
La poudre lance au loin, retombant sur la plage,
Des canons, des débris, des membres palpitants!
Tis braves compagnons, tous témoins de la gloire,
Téchant de retrouver ton cadavre si cher;
En vain sont ces efforts: tu vis dans leur mémoire,
Sur la Mer tu vécus, ton Tombeau fut la Mer. (1)*

PORTRETTEN UIT DE MODERNE WERELD.

De Roman-Heldin.

I.

Op een buiten, eenige uren van mijne woonplaats verwijderd, leeft eene jonge dame, die ik met den naam der *Romantieke*, sedert het uur, dat zij zich onder het getal der volwassenen geschaard heeft, bestempelde. Ik heb haar van der jeugd af gekend, en kan met zekerheid zeggen, dat zij eerst op haar vijftiende jaar den romantischen zweem heeft aangenomen, en wel na de lezing van de *Corinna* van madame STAEL, die toen juist in vollen gang was. Toen woonde zij met haren vader in een naburig dorp. Ik herinner mij nog duidelijk, hoe zij voor het eerst, op eenen vrij weenen den toon, uitriep: «Wat is het heden een engelachtige dag!» terwijl het toon een zoo gave en natte herfstdag was, dat wij ons alles behalve op ons gemak gevoelden. Deze waren de eerste woorden, die mij eenen blik in den veranderden zielstoestand onzer jonge dame deden werpen. Doch ik zoude het nog opgegeven hebben, zoo er niet nog meer kenmerken, met dezelfde niet overgeeten, te voorschijn getreden waren. Immers toen, toen ik van den donkeren avond sprak, die mij schemer te zullen schijnen, zeide zij: «O, wat is het bekoorlijk, in het lieflijk schemerlicht

(1) Men herinnere zich, dat deze regels dadelijk na de gebeurtenis, en dus vóór dat het geringe stoffelijk overblijfsel van den held gevonden was, zijn ter nedergest. M.

maakt, om elken aanval, van welken kant ook, tegenstand te kunnen bieden, en de onschendbaarheid mijner Oost-Indische bezittingen te handhaven.

«De hervorming en de verbetering der municipaliteiten in Ierland zijn met de belangen van dat gedeelte des Koninkrijks overeenkomstig.»

«Het is noodzakelijk, dat gij vooral de aandacht vestigt op de voortdurende en volmaking dier maatregelen, welke door de gedelegeerden der Engelsche gerechtigde zijn aangehouden, met oogmerk, om den invloed der heerschende kerk uit te breiden, en denzelven en hare kracht op de tegenwoordigheid en eerbied van mijn volk te bevestigen.»

«Eene meer strenge handhaving der wetten, en een meer spoedig en regelmatig beheer der justitie, zijn van een overwegend belang geworden voor het welzijn van het algemeen, en ik houde mij overtuigd, dat gij u beijveren zult de maatregelen te onderzoeken, welke u ter bereiking van deze weldadige uitkomsten zullen voorgesteld worden.»

«Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten!

Ik heb bevolen, dat de jaarlijkse begrotingen zouden worden opge-

maakt, om u te worden aangeboden.»

«Vasthoudende aan het beginsel van spaarzaamheid, dat ik zonder voorbehoud in elk departement van den staat verlang te doen indringen, oordeel ik het van mijnen pligt, u aan te bevelen, om wel de noodige sommen voor de behoeften van de openbare dienst te willen toestemmen. Ik reken geheel op uwe loyaleiteit en op uwe vaderlandsliefde, ten einde op eenen behoorlijken voet te handhaven de inrigtingen, die noodzakelijk zijn voor de kracht en de welvaart des lands.»

Mylords en Mijne Heeren!

«Het is met veel voldoening, dat ik in staat ben u bekend te maken, dat overal in mijne Oost-Indische bezittingen, het door de wetten bepaalde tijdstip, voor de volkomen en eenduidige emancipatie der negers, door besluiten van de koloniale wetgevers is voortuitgegaan, en, dat de overgang van het tijdelijke stelsel der leerlingenschap, tot eene geheele vrijheid, heeft plaats gehad, zonder, dat de orde en de openbare rust zijn gestoord geworden. Ik twijfel niet, of gij zult u met belangstelling en aandacht bezig houden met elken maatregel, die noodzakelijk zoude kunnen zijn, ten einde meer en meer deze groote en weldadige verandering te bevestigen.»

«Met een diep leedwezen, heb ik u te melden, dat de provincie Nederland-Canada andermaal door de verleiding is in opstand gelragt, en dat vijandelijke invallen in Opper-Canada door eene klasse van tuchtelooze bewoners der Vereenigde Staten van Noord-America zijn ondernomen geworden. Deze schending van den openbaren vrede is door de dapperheid mijner troepen en de getrouwheid mijner onderdanen van Canada spoedig bedwongen. De president der Vereenigde Staten heeft een appel aan de burgers der Unie gericht, om hen te doen afzien van stappen, zoo geheel onbestaanbaar met de betrekkingen van vriendschap, welke tusschen Groot-Brittanje en de Vereenigde Staten bestaan.»

«Ik heb bevelen gegeven, dat u omtrent deze gebeurtenissen verslag zal worden gedaan, en ik roep al uwe aandacht in omtrent den toestand, in welken die gewesten zich bevinden. Ik reken op u in de uitvoering van mijn stellig voornemen, om het gezag mijner kroon te handhaven, en verwacht van uwe wijsheid geschikte maatregelen, om in dit gedeelte van mijn Rijk de weldaden van binnenlandsche rust en van de algeheelheid zijner hulpbronnen te bewaren.»

«Met leedwezen, heb ik de volhardende pogingen gezien, welke in verschillende gedeelten van het rijk zijn beproefd geworden, om mijne onderdanen op te zetten tot ongehoorzaamheid en tegenstand aan de wet; en om gevaarlijke en onwettige stelsels te prediken. Tot betuigeling van zulke pogingen, reken ik op de kracht der wetten, die het mijn pligt is toe te passen, op het gezond begrip en de billijke gevoelens mijner volken, op hunne gehoorzaamheid aan beginselen van recht, en op hunnen afkeer van geweld en wanorde.»

«Met vertrouwen onderwerp ik de zorg van al deze belangen aan uwe wijsheid, en bid den Almachtigen voor te zittingen, uwe beraadslagen te bestieren, en dezelve doel te doen treffen.»

«Gisteren hebben de leden der Conferentie te Londen, aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken, eene bijeenkomst gehouden.»

«De Commercial Advertiser zegt, dat Mackenzie, als een tweede Pieter de Heremiet, het land doortrekt, en een kruistocht tegen Canada predikt.»

«Naar luid van bijzondere berichten, zouden de steden Tula en Rio Verde voor de herstelling der federatie en constitutie van 1824 zijn. Ook Guadaluara had zich, naar men wil, voor het stelsel van federatie verklaard. Ook verzekerde men, dat de generaal Canizales zijne troepen, die, in de grootste ellende verkeerden, verlaten had, en, met den generaal Milosla, naar Matamoros gevlugt was, daar de troepen van laatstgemelde zich mede voor de federatie hadden verklaard.»

«Van Vera Cruz verneemt men, dat Santa Anna zich, met 10,000 man, op eenen afstand van drie mijlen van die stad bevond, en eene proclamatie had uitgevaardigd, waarin hij zeide, het gouvernement, het koste wat het wilde, te zullen beschermen, en de Franschen te verslaan.»

«Volgens sommige dagbladen van New-Orleans, zou Santa Anna de Franschen hebben geslagen, en Mexico den oorlog aan Frankrijk hebben verklaard. Het gerucht wil, dat de Franschen Vera-Cruz zouden hebben gebombardéerd en genomen, alwaar Santa Anna, in weêrwil van het tractaat, met 5,000 man was binnengetrokken. De Fransche admiraal had, bij het binnentrekken van Santa Anna, eenige troepen gezonden, om het geslacht te vernagelen; vele van dezelve werden door de Mexicanen vermoord en de overige naar de schepen terug gedreven. De Franschen hebben daarop Vera-Cruz gebombardéerd, en de Mexicanen uit hunne positie verjaagd. Santa Anna was bij die gelegenheid aan het been gewond, en de generaal Arista gevangen genomen.»

«De Commercial Advertiser van Buffalo, deelt het volgende mede: «Bij het worden van den orkaan, in November 11, bevond zich op het meer Erie, de stoomboot Constitution, kapt. Appleby. Op een oogenblik, dat de storm eene minuut lang minder hevig was, ontdekte de waakzame kapitein, dat de boot gevaar liep om door den wind, die dwars over het meer weegde, op eene gevaarlijke bank geworpen te worden, alwaar alle redding onmogelijk zou zijn. Terstond begaf hij zich naar den machinist en beval, dat de stoom meer zou worden toegevoerd, ten einde het schip met groter kracht door de golven te drijven; de machinist antwoordde, dat er reeds zoo hard mogelijk gestookt werd. Andermaal begaf de kap. zich op het dek, maar het schip was nog dreigender geworden; hij keerde nogmaals naar de machinist terug, en schiette hem den vreeslijken toestand, waarin men zich bevond. Nu liet de machinist een paar vaten olie openslaan, en in olie doopte hooiwol in de vlam werpen, terwijl twee mannen aan wederzijde van het fornuis geplaatst, met lepels olie in het vuur gieten. De daarop veroorzaakte buitengewone hitte, bracht eene zoo geweldige hoeveelheid stoom voort, dat de veiligheidsklep zich opende, en de stoom er met een geweld uitvloog, zoodat het sissen daarvan het geloei van den storm, het huizen der golven overtrof. Hierdoor was intusschen de bedoeling om aan het vaartuig meer voorstuwende kracht te geven, niet bereikt; met eene bewonderenswaardige onverzadigdheid ging de machinist op de veiligheidsklep zitten, en hield zoo den stroom binnen; hetwelk van gevolg was, dat hij de loot en het leven van de passagiers en de page reddde.»

DUITSCHLAND.

«USSELDORP 2 Febr. Nadat het Hof zich, betrekkelijk de gevangenen van den pastoor Binterim, te Bilk, incompetent heeft verklaard, is de pastoor het raadzaam geoordeeld, zijne vestingstraf te beginnen, deze week, ten dien einde naar Wezel gevoerd, terwijl het proces nader bij het hof van Appel voor de Rijn-provincien, waar het behandeld wordt.»

«Tweijfel alhier, of men de inkomsten van de gemeente Bilk aan pastoor Binterim zal kunnen ontnemen, indien het hof van Appel het van het landgerecht mogt bevestigen, of dat daarover een kanoniek moet geveld worden.»

«De Augsburger Allgemeine Zeitung bevat berichten uit Konstantinopel d. 11 Jan., waarin de tijding der op nieuw bestaande geschillen tusschen Engeland en Perzië bevestigd wordt. De Shah heeft geweigerd, de laatste voorstellen van den heer M'Neil toe te treden. Zeker is, dat deze gezant het Perzisch grondgebied reeds heeft verlaten en te Constantinopel verwacht wordt. Nog meer waarschijnlijkheid verkrijgt deze door eene andere, namelijk, dat lord Palmerston den Perzischen gezant bij de Porte zou hebben uitgenoodigd, den buitengewonen Perzischen gezant Hussein Khau te kennen te geven, om voor het oogenblik zijne reis naar Engeland niet te vervolgen, in welke plaats hij zich ook moge bevinden.»

«Volgens een ander gerucht, zou het Engelsch escader van Malta naar Smyrna vertrokken zijn, vermoedelijk, om in de nabijheid der Dardanellen post te yatten.»

FRANKRIJK.

«Part. Corresp. PARIS 6 Febr. Bij voortdurend blijft alhier de algemeene aandacht schier uitsluitend op de aanstaande verkiezingen gevestigd, en spreiden de verschillende partijen eene buitengewone werkzaamheid ten toon, om dezelve in haren geest te doen uitvallen. Van alle kanten hebben zich met dit doel commissies gevormd, die reeds over niet onaanzienlijke sommen kunnen beschikken, terwijl de Parijsche drukpers alle krachten inspant, om daarop door hartstogtelijke taal eenen beslissenden invloed uit te oefenen.»

Het gewigt dier verkiezingen, waarbij veelligt over vrede en oorlog zal beslist worden, schijnt bijna elke andere zaak te verdringen. Zelfs de gebeurtenissen in België hoezamen thans niet die levendige deelneming en belangstelling in, welke onder andere omstandigheden zoo ruimschoots bij mijne natie zouden worden opgemerkt. Dit neemt echter niet weg, dat men in eene grove dwaling zoude vervallen, door op die schijnbare onverschilligheid te veel te vertrouwen. Op het oogenblik der crisis, die sinds eenige dagen met verrassende snelheid der ontknoping nadert, zal Frankrijk zich wel behoorlijk weten te doen gelden. De hijcentrekking eener aanzienlijke legermacht op onze Noordelijke grenzen strekt tot ondubbelzinnig bewijs, dat onze Regering niet gedachteloos den loop dier gebeurtenissen gadeslaat, maar, integendeel, op elke mogelijkheid voorbereid, zoo noodig eene krachtige houding wil aannemen.»

Wat hiervan ook zijn moge, zal misschien zeer spoedig kunnen blijken; maar van den anderen kant valt het niet te ontkennen, dat ook de propaganda hare krachten verzamelt. De wederoprigting van het beruchte corps van Pontécoulant is het eerste teeken van de hulp en de medewerking, welke de Belgische revolutionairen van hunne broeders in Frankrijk te wachten hebben, terwijl voorts eene mogelijke nederlaag van het Ministerie Molé, in den naderenden strijd der verkiezingen, eene minder vroedzame wending aan de Fransche staatkunde kan geven, dan tot dusverre het geval is geweest. Dit alles zijn zoo vele redenen te zamen, die de vrienden van rust en orde eenen bezorgden blik op den tegenwoordigen toestand van Frankrijk doen werpen, te meer, daar men zich hier niet onteinst, dat Koning Lodewijk Philips, door de ontbinding der vertegenwoordigende Kamer, werkelijk zijne kroon op het spel heeft gezet, althans aan den wisselvalligen uitslag van de stembus der Fransche kiezers prijs gegeven.»

PARIS 6 Febr. De troepen-bewegingen houden alhier steeds aan. De generaal Lascours is te Mezières aangekomen, alwaar hij het bevel over eene brigade kavallerie moet aanvaarden. Ook uit Lunville meldt men, dat de generaal d'Audenarde aldaar wordt verwacht, en dat de escadrons-kavallerie reeds geheel zamengesteld zijn. Op dit oogenblik moeten zich op de Belgische grenzen 24 batterijen, ieder van 6 stukken geschut, bevinden, die over de linie van Ryssel en Commercy verspreid zijn.»

«Men verzekert, dat de Moniteur morgen het Koninklijk Besluit zal bevatten, waarbij de hertog van Orleans tot opperbevelhebber van het Noorder leger zal worden benoemd.»

«Het Journal des Débats deelt eenen brief uit 's Gravenhage mede, waarin gezegd wordt, dat Z. M. de Koning der Nederlanden in het officiële stuk, waarbij Hoogstdezelve van zijne toetreding tot de jongste besluiten der Londensche Conferentie kennis geeft, zoude verklaard hebben, alsnu ook te mogen vertrouwen, dat de Mogendheden België zonder verwijl tot de uitvoering van het tractaat zullen weten te dwingen.»

«Gisteren avond hebben de ambassadeurs van Rusland en Pruisen eene bijeenkomst bij lord Granville gehad, welke meer dan twee uren heeft geduurd.»

«In het Memorial Bordelais leest men het volgende: «Na de inneming van San Juan d'Ulloa, heeft, naar men wil, het Kabinet van Madrid aan dat der Tuilerien, en zelfs, zoo men zegt, aan het Hof van St. James, den voorslag gedaan, om eenen Spaanschen Prins het bestuur over Mexico op te dragen, ten einde in de nieuwe wereld eene verlichte monarchie daar te stellen, welke in betrekking met de Europeesche Staten zou staan, en den Europeeschen handel solide waarborgen verzekeeren. De prins, tot die hooge betrekking geroepen, zou door de Fransche en Engelsche wapenen ondersteund, en door eenen Pauselijken Nuncius vergezeld worden, ten einde, zoo veel mogelijk, door den laatstgemelde het godsdienstig gevoel te versterken. Aan Engeland zou, bij dien voorslag, de geregelde betaling der Mexicaansche schuld, benevens gelijke voordelen van handel met Frankrijk en het oorspronkelijk moederland, verzekerd zijn geworden.»

Hetzelfde dagblad houdt het niet voor onmogelijk, dat de groote Mogendheden, met betrekking tot Spanje, een huwelijk zouden voorstellen tusschen den oudsten zoon van Don Carlos en Koningin Isabella. Men wil, dat de Koningin regentes en de generaal Espartero overeenkomstig zijn, een zoodanig plan, der groote Mogendheden, door kracht van wapenen, te ondersteunen, en, dat van de zijde van Don Carlos, de Prinses van Beira niet tegen de vereniging in kwestie zal zijn. Wanneer men ons niet misleid heeft, aldus vervolgt het genoemde blad, zullen de Cortes onder den invloed van den graaf van Luchana worden ontbonden. De pers zal gedurende de Conferentie binnen zekere bepalingen gehouden, en Espartero zal, door medewerking van van Halen en de Koningin regentes, alsmede door de krijgsmacht, die hij ter zijner beschikking heeft, eene onschatbare dienst aan Spanje bewijzen, door de rust des lands te bewaren, en den vrede van Europa te verzekeeren. Wanneer onze berichten nauwkeurig zijn, zal Espartero eenen geschiedkundigen roem verwerven, grooter, dan men had kunnen voorzien, en hij zal inderdaad de connectable van Spanje zijn, en zich kunnen heroeenen, eene der edelste rollen te hebben vervuld in de vreeslijkste crisis, waaraan zijn vaderland, sedert den dood van Ferdinand VII, ter prooi was.»

«In eenen brief uit Madrid, zegt men, dat de Engelsche leening eindelijk zal gesloten worden. Ten dien einde moet de brigadier van Halen, hroeder van den generaal van dien naam, met volmagten naar Londen vertrokken zijn. Deze leening zoude eene som van 1,200 millioen realen bedragen. De grondslagen dier leening moeten zijn, dat alle vreemde kateenen in Spanje zullen worden toegelaten, tegen voldoening van een bepaald recht, waarvan de opbrengst uitsluitend tot remboersement dier schuld zal aangewend worden.»

BAYONNE 31 Jan. Met de meeste strengheid worden de bevelen van Don Carlos ten uitvoer gebragt, betrekkelijk den last om aan geen Munagorist huisvesting te verleenen. De gouverneur van de forten di Santa Barbara en Manera zijn gearresteerd, en naar Estella overgebragt. Men zegt, dat zij beschuldigd worden, in verstandhouding te zijn met de Christino's.»

«Men wil, dat de bevelhebber-generaal van Guipuzcoa van zijnen post zou zijn ontzet; de redenen daarvan worden tot dusverre niet opgegeven.»

SPANJE.

MADRID, 28 Jan. In de zitting van de Kamer der Gedeputeerden van gisteren is het 1ste artikel van het ontwerp van wet, betrekkelijk het in staat van beleg stellen van steden, en wegens den oorlog, aangenomen.»

Men zegt, dat Espartero op nieuw een adres aan H. M. de Koningin heeft ingezonden.»

Palarea is te Valladolid aangekomen; het schijnt, dat men hem in die stad een charivari heeft gebragt.»

De convooien geld en laken, onlangs uit Bayonne naar het leger van het noorden afgezonden, zijn te Logrono aangekomen. Aan het leger zullen eerlang eenige soldij uitbetaald, en kleedingstukken uitgedeeld worden.»

PORTUGAL.

LISSABON 22 Jan. Heden moeten de beraadslagingen over het adres van antwoord op de troonrede van H. M. eenen aanvang nemen. De Britsche invloed wilt alhier dat aan dag meer veld, en de Fransche vermindert in dezelfde mate, zoo zelfs, dat men de door hen behaalde overwinning in Mexico met diep leedwezen vernam.»

«De landbouwers in Portugal blijven zeer afkeerig, om de hen opgelegde bijzonder gematigde belasting te betalen.»

«De ontvangst der in- en uitgaande regten te Lissabon en Oporto, gedurende de laatste maand, bedraagt f 864,000.»

«Volgens onlangs ontvangen berichten uit Goa, is de brigadier baron de Sabrosa, kapitein-generaal der Portugesche Oost-Indische B-zittingen, op den 14 Oct. 11. ten gevolge van eenen val uit zijne tilbury, overleden. Men veronderstelt, dat zekere kolonel Nôronha in zijne plaats zal worden benoemd.»

STADSNIUWS.

GETROUWD. 6 Febr. L. Kortenhorst, wedn., en A. E. Willenborg.
BEVALLEN. 5 Febr. C. de Clercq, geb. Beudeker, Z en D. — C. Gebhard, geb. Crone, D. — 6 Febr. J. Molijn, geb. Rolff, Z. — 7 Febr. T. van Meer, geb. Dikken, Z. — Te Zutphen, 4 Febr. J. Veder, geb. Jas, Z.
OVERLEDEN. 31 Jan. J. W. Becker, 78 j. — 6 Febr. H. Baar, 35 j. — 6 Febr. J. A. de Jongh, 6 m.

Beursprijzen der Effecten.

ONSCHRIJVING DER EFFECTEN.		AMSTERDAM, 7 Februarij, 4½ uren.		volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.		volgens de Effecten-Societ. d.	
		van	tot	geloofv.	laagste	hoogste	geloofv.
NEDERL...	Werkelijke Schuld...	54½	101½	101	54½	101	100½
	Dito.....	100½	101½	101	100½	101	100½
	Uitgestelde dito...	101	101½	101	101	101	101
	Kansbiljetten.....	20½	20½	20½	20½	20½	20½
	Amortisatie-Syndic...	94½	94½	94½	94½	94½	94½
	Dito.....	79½	80	79½	79½	80	79½
	Handel-Maatschappij...	174½	175	174½	174½	175	174½
	Nieuwe dito.....	101½	101½	101½	101½	101½	101½
	Nieuwe dito 1837...	101½	101½	101½	101½	101½	101½
	Entrepôt-Dok.....	101½	101½	101½	101½	101½	101½
	Oost-Ind. Leening...	97½	98½	98½	98	98	98
	Dito.....	98½	98½	98½	98	98	98
	Aandeelen Kansb...	101	101	101	101	101	101
	Spoorweg Haarlem...	101	101	101	101	101	101
	Aand. Rijn-Spoorw...	78½	79	78½	78½	79	78½
FRANKR...	Inschrijving G. B...	78½	79	78½	78½	79	78½
ENGLAND...	Dito.....	101	101	101	101	101	101
SPANJE...	Leening Ardoins...	17	17	17	17	17	17
	Dito onbep. Stuk...	101	101	101	101	101	101
	Passive.....	101	101	101	101	101	101
	Deferred.....	101	101	101	101	101	101
	Fransche Uitgestel...	54½	54½	54½	54½	54½	54½
	Engelsche dito...	101	101	101	101	101	101
PORTUGAL...	Oblig. te Londen...	101	101	101	101	101	101
NAPLES...	Certific. bij L. & B...	94½	95	95	95	95	95
	Dito Falc. & Co...	94½	95	95	95	95	95
	Dito te Londen...	101	101	101	101	101	101
	Aandeelen Taverne...	101	101	101	101	101	101
	Dito te Parijs...	101	101	101	101	101	101
RUSLAND...	A.C. 1798, 1816...	105½	106	105½	105½	106	105½
	Dito 1828, 1829...	105½	106	105½	105½	106	105½
	Dito 1831, 1833...	93½	94	93	93½	94	93
	Oblig. te Londen...	101	101	101	101	101	101
	Dito te Hamburg...	71	71	71	71	71	71
	Inschr. in Assign...	101	101	101	101	101	101
	Certific. van dito...	101	101	101	101	101	101
POLSK...	Aandeelen a fl. 300...	139	140	139	139	140	139
	Dito a fl. 500...	139	140	139	139	140	139
PRUISCH...	Dito R. 50...	126½	126½	126	126	126	126
	Neg. Londen 1830...	126½	126½	126	126	126	126
OOSTERL...	Aandeelen a fl. 100...	101	101	101	101	101	101
	Dito a fl. 250...	101	101	101	101	101	101
	Metaaliek.....	103½	104	103½	103½	104	103½
	Dito.....	101	101	101	101	101	101
	Dito.....	101	101	101	101	101	101
	Dito te Londen...	101	101	101	101	101	101
	Weenerb. Gold & Co...	103	103	103	103	103	103
	Dito.....	101	101	101	101	101	101
	N. Ween. Aand. fl. 500...	74½	75	75	75	75	75
DENEMAR...	Oblig. te Londen...	78½	79	78½	78½	79	78½
BRAZILIE...	Dito dito.....	101	101	101	101	101	101
LOUISIANA...	Hop & Comp.....	101	101	101	101	101	101
DANSTADT...	Aand. bij loting...	101	101	101	101	101	101

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 6 Februarij, 1839.

De vredelievende aanspraak der Koningin van Engeland, alsmede de iets hooger koers van Londen, hadden heden op de markt in Hollandsche Fondsen eenen gunstigen invloed; Integralen stegen tot 54½, en Kansbiljetten tot f 20½; op deze verhoogde prijzen konden zij zich evenwel niet geheel onttrekken, en blijven ten slotte weder iets minder willig; de omzet in beide was vrij levendig; alle overige, ook 5 pCt. O. I. leening, verbeterden zich enigzins in prijs. In Aand. Handel-Maatschappij was mede meer kooplust, en blijven dezelve, na eene variatie, ½ pCt. hooger.

Ardoins, niettegenstaande het lager merk van Parijs, iets vaster; ook Zuid-Amerikaansche waren iets meer gewild. In de overige Buitenlandsche Fondsen geen bijzondere variatie.

Uitgelote Kansbill. 1847 f 330. Griek. bl. a f 200. 14. Dito a f 300. 13½. Dito roode a f 200. 13½. Columbia 2de Leening a f 100. 20½, 19½, 20. Dito a f 250. 18½. Nieuwe Mexico 5 pCt. 18½. Dito Uitg. 7½. Comp. Columbia onb. f 3½. Dito enk. f 3½, 4. Dito Ardoins Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 13½, 13.

Koers van het Gold. Beleging 3. Prolongatie 3. Wissel-Disconto 2½ pCt. Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54½ a f. Kansbill. f 20½. Handel-Maatsch. 174½. Ardoins a f 85. 17½ a f.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE

BEURZEN.

LONDEN, 5 Februarij.

Consols op tijd. 3 pCt. 92½.	Spanj. Ard. m. c. 5	18½ a f.
Brazilië..... 5	Passive.....	4½ a f.
Mexico..... 5	Deferred.....	2½ a f.
Columbia 2e L. 6	Portugal..... 5	36½ a f.
Peru..... 6	dito..... 3	20 a f.
Denemarken... 3	Holland..... 2½	54½ a f.
Rusland..... 5	dito..... 5	103½ a 103.
	dito O. I. 5	100½ a f.

5 pCt. Hollandsche waren willig, ten gevolge van eene belangrijke contante inkooporder. Spaansche, Portugesche en Braziliaansche Fondsen vast in prijs. Columbianen waren zeer gewild.

PARIS, 6 Februarij.

Inschr. op ult. 5 pCt.	110.20.	Spanj. Ardoins. 5 pCt.	19.
dito courant. 5	109.85.	Deferred.....	7½.
dito op ult... 3	78.	Napels, Falcon. 5	99.50.
dito courant. 3	77.90.	Maitt.... 5	396.

De stemming der beurs blijft voortdurend slaauw, en zijn de prijzen der Fransche Fondsen op nieuw gedaald; de Belgische zaken boezemen voortdurend ongerustheid in. Vreemde Fondsen mede iets slaauwer; Ardoins gingen, ten gevolge van het lager merk van Londen, terug tot 18½, en blijven 19. Na de beurs: 3 pCt. 78. Wisselk. Amst. 1/m 57½, 3/m 57½.

ANTWERPEN, 7 Februarij.

Metaaliek....	5	»	107.	Ardoins.....	5 pCt.	18½.
Loten fl. 500.	»	»	850.	Napels, <i>Falcos.</i>	5	» 83½.
Pol. Lot. fl. 500.	»	»	138.	Denemarken...	3	» 74.
dito 300.	»	»	120½.	Pruiss. Loten.	f	124½.
Darmst. Loten.	»	»	24½.			

Het iets verbeterde merk der Ardoins, van Londen, had alhier geen invloed, aangezien men van Parijs een lager verwachtte; dit, evenwel, niet bekend zijnde, was de handel niet belangrijk; geopend op 1

GEBOURT BIJ A. ZWEEGAARDT.